

קרנ

# מצרפין שקלים פרק שני שקלים

## העדה

1

## מסורת הש"ס

(א) מזיר כה א, ב, מימות,  
(ג) עיין מזיר כו ב,  
(ד) [מוספתא פ"א] סנהדרין  
מח א, ה, (סנהדרין מח א)  
מוספתא פ"א, ו, ז"ר פרשה  
פב, ו, זרכות פ"ב הלכה א  
מו"ק פ"ג הל"ט, ח, ליה,  
(ט) יבמות לו ב,

## עין משפט

נר מצוה

כפ א מ"י פרק ט  
ממזירות הל"א:  
ל ב מ"י שס הל"ו:  
לא ג מ"י פרק ד  
ממעילה הל"ג:  
לב ד מ"י פרק ה  
מפסהמ"ק הל"ח:

לג ה מיי שס:  
לד ו מיי פרק ט מממ"ע  
הלכה יח והל"ז  
טוש"ע יו"ד סימן רנג  
סעיף ו וסימן שנו סעיף  
א:  
לה ז מיי שס טור שו"ע  
שס:  
לו ח מיי פרק ד מאכל  
הלכה ד:

## ג'וּסַחַת הַבְּבִלִי

(א) אר"י בר ציבין דר"ח  
(ב) בר ציבין אליבא דר"ח  
כ' : (ג) נסכים שמואל ורב  
חסדא ור"א שלשן כ' רב  
חסדא הוא דכח שמואל  
דאמר רב אסי כ' ר"א  
דמיא מותר כ' :  
(ד) ואיל על ר"ח כ' ר'  
אלעזר כ' שאיל בשני  
כ' : (ה) קמי דאורא  
א"ל כ' :

## הגהות הגר"א

[א] ה"ג הלכה היא בנזיר  
וכי' ומלת ומוחזקת מיוחדת:  
[ב] מלת ומוחזקת מיוחדת:  
וזה כל שדמי מוחזקת:  
וכי' מועדבין בהן  
[ג] וזה חלו מלת למחזקת  
והשאר לשאר מור' ומת'  
וכי' מוחזקת וכל שדמי חלו  
והשאר בפר' חלו חלו עולה  
וחזי' שלמים ומועלין בכולן  
ואין מועלין בתקנתא דר' עזר' ע"ד  
ה"ג בראש"י [ד] ה"ג ע"ד  
דר' יוסף בר בון ושמעון  
וכי' ור"א נשגחן אמרו  
דבר ר' והשאר שנינו  
נמחק: [ה] ז"ל ר"א  
לדעתמר: [ז] ז"ל לא קי'  
היה העשה:

## ציון ירושלים

ואין ממחין ביד  
הפרנסים. עי' נמ"י פ"ק  
דנ"ב ונש"ת ח"א ש"א  
סימן סו: נהגין גבן  
דזעירא לא שאל  
בשלמא דרבה. עיין שו"ת  
פמ"א ח"א בהקדמתו  
ובחיבורי יד שאלו סימן רמז  
בארתי הדברים באורך:

## גליון הש"ס

[ח] עי' ק"ע ולא דק  
בגשמי וז"ל ייחא בחציו  
עולה וחציו שלמים וכן הוא  
בשם ובכרמם ועי'  
בחום' נזיר דף כ"ב ע"א  
ועי' יפלו דף ק' ע"ב ד"ה  
תמא: [א] עי' צבי' יו"ד  
סימן רנג בשם שו"ת  
הרא"ש וז"ע. ועיין בצבארי  
בהרי"א ביו"ד סס: [ג] עי'  
תוס' ערוזין דף נג ע"א  
ד"ה וגשרים ועי' שו"ת  
הרי"ש סימן תכא:

סוף שסמיר מצוי' א' בהמות חטאת עולה ושלמים  
ועוברות כחן ושלמים הפרישו בעצלים ובימים דמי  
שעברו: וכן אלו תולעו ויפארו עליו נטירות ומקחן דמי  
והספחה פ"ק ודמעה: וז"ל ואלן מועלין במקלות  
ללמך דמי ושלמים יגורו ואיין ואלן מועלין בשמים: וכן  
קדש ארם קח יעלה לנדר: כמותר חטאת ואלין כרב  
הקדש: שאין קל להם וכו'. שלא מעניי סיהא להם  
קדש כפי עמלם: שאין קל נטירות כחן בלא להם.  
דמחלוקת קשבל נטירות על עמלם מחלוקת להבא  
להם משל עמלם: לעולם כחן לפרק: סברין  
מימר: סברו כחן פשוט לומר הכינו מותר לחמם  
מותר מותר נספיו דשמיין ויקבו: דקדיש קדשים  
אינון: דקדש קדשים מותר לנדר: אפן דרמין.  
ואלמך דסובר ר"ח דמותר להם דוקא אפן  
ירקב בלא מותר נספיו אפן קדש קדשים אפן  
א"י יעלו לנדר: דשקלים לקדש קדשים כחן:  
ר"ח אומר יעלו לנדר: ועשירית האפה קדש  
קדשים אלו דכמינן חטאת:

ה'רבה ה' ב'ר'ת' מ'ר'ס' צ'נ'ו'ס' א'ס' ג'נ'ו'  
 צ'ד'ק'ה ל'נ'ו'ר פ'ד'יו'ן צ'נ'ו'ס' ו'י'מ'ו'מ'ת'  
 י'ש'מ'ר'ו'ס' ע'ד א'ש'מ'ר'ו'ס' ב'ה'ס' צ'נ'ו'ס' א'ל'ס' א'ל'ס'  
 פ'י'ר'ו' ל'ש'ב'ו' ו'ז'כ' א'ז'ו' א'ש'ב'ו' ב'נ'ו'מ'ת' מ'ו'ס' ע'נ'י'  
 א'ס' ג'בו מ'ו'מ'ת' ק'ב'ו'ת' ל'נ'ו'ר ו'י'מ'ו'מ'ת' ו'ט'ו'מ'ן'  
 ה'מ'ת'ר ל'ש'ב'ו' ע'נ'י מ'ו'ס' ה'מ'ס'ס' א'ס' ג'בו מ'ו'מ'ת'  
 ל'נ'ו'ר ק'ב'ו'ת' מ'ת'ס' א'ס' ה'מ'ת'ר ל'ק'ב'ו'ת'ר מ'ת'ס'  
 א'ח'ר'ס' א'ל'ס' ל'ת'ת' א' ה'מ'ת'ר ל'י'ו'ר'ש'ו' ד'א'ח'לו' א'ח'ל'  
 א'ת'ו' י'ז'ו'ל'ת' ל'ג'ב'י י'ו'ר'ש'ו' י'א' מ'ו'נ' ע'ד י'ש'ב'ו'  
 ה'מ'ת' מ'ס'ק'פ'ה ל'י'א' א'ת' מ'ח'ל' ה'מ'ת'ר ל'י'ז'ו'ל'ת'  
 י'ו'ר'ש'ו' א' ל'א' ה'ל'כ' י'א' מ'ו'נ' ב'ו'נ'י' ל'נ'פ'ש' ע'ל'  
 ק'ב'ו'ר' פ'י'ט'ו'ס' ל'י'א' ר'י' נ'ת'ן ל'ל'א' מ'ח'ל' ק'ב'ו'ת' ב'ו'נ'ס'  
 ל'מ'ז'ב' ע'ד ק'ב'ו'ר' מ'א'ח'ו' מ'ו'מ'ת' ש'כ'ב'ר' ו'ז'כ' ב'ו' ה'מ'ת'  
 ג'ב'י' ג'בו' ל'נ'ו'ר ל'ז'כ'ר' א'ת'ו' ש'כ'ב'ר' ו'ז'כ' ל'נ'ז'כ'ר'  
 ב'ק'ב'ו'ר' ו'מ'נ'א'ל' ש'י' ל'נ'ו'ר ה'מ'ת'ר ל'י'ו'ר'ש'ו' ו'א'פ'  
 א' ל'מ'ת'ו'ר ה'מ'ת'ר ד'מ'ת' א'ת'ו' ל'י'ו'ר'ש'ו' ב'ו'נ'י' י'ו'ר'ש'ו'  
 ע'מ'ל'ן' א'ת'ו'ר ל'ג'פ'ח' ל'ד'מ'י'ן מ'ש'ת'ו'מ'ן' א'ל'ס' ח'י'ט'ו'  
 א'ל'ל' ל'כ'ו'ת' ל'ה'מ'ת' ר'כ'ו'ן ש'י' ל'נ'ו'ר ו'ז'כ' ב'ו' ה'מ'ת'  
 מ'ע'ו'ל'ס' ו'ח'ז'ן ו'י'ו'ר'ש'ו' ב'ו' ה'ל'כ' מ'ת'ח'ר'ץ' א'ת'ו'  
 ל'ה'ת'ו'מ'ט'ס' א'ל'ס' א'פ'ש'ר' א'ל' מ'ע'י'ן' ל'נ'ו'ר מ'ת'ס'ס' ו'ח'ז'ן'  
 א'י'ר' י'י'ח'י'ה' ב'כ'ע'ס' ע'ל' מ'ש'י'ע' ע'ד ד'כ'ר'ו' א'ל'ס' א'ין'  
 א'ת'ו' י'ו'ע' א'ל'א' מ'ת' א'ש'מ'ר'ת'י' ל'ד'כ'ר' ו'ז'כ' ל'א' א'מ'ר'ת'י'  
 ל'נ'ו'ר ו'מ'נ'א'ל' ל'נ'פ'ש'י' א'ין ח'ו'ן' ש'כ'ב'ר' ב'נ'ו'ס' א'י'ר'  
 ג'בו מ'ו'מ'ת' ל'ז'כ'ר' ש'ב'ו' א'ת'ו' ל'ש'מ'ו'ן' ל'ז'כ'ר' ש'ב'ו' א'י'ר'

לשנותו לקנות

[illegible]

משנת אליהו

[illegible]

ו'. אמתנין קאי הא דמן מותר מיר לנדה דוקא שקרי הסתם  
ה' אלו כל מעות סומים כל דמי חטאת. שמונה צעילין הו'  
כן מעריבין מכויו וכלו כל המלה לא נכניו ולא מועלין ויהיו כרבי  
לנדיא כן עולה יבא שלמים יבא ומועלין כבולן ואין מועלין במקלט כ'  
אמר והוא שקרבה חטאתו בכסף אבל א"ר קרבו  
שלמים בכסף מותרן שלמים א"ר ועירא א"ר אפילו  
קרבו שלמים לבסוף הלכך <sup>(א)</sup> לאחת היא בביר  
שתיה מותרה נדה מתניא מסייעא לדין  
מתניא מסייעא לדין מתניא מסייע לרבי ועירא  
אפילו אלו ענות תומין כל דמי חטאת  
אמירות מעורבות כן ואפ"ר הפרש דמי חטאת  
מתוכה מעות סומין בן מתניא מסייעא לרב  
חסדא <sup>(א)</sup> אלו <sup>(ב)</sup> לחטאתי יהאשאר לשאר נזירותי  
מות <sup>(ג)</sup> מועלין כבולן ואין מועלין במקצתן ולא אמר  
אמר מ"ת יפלו לנדה רב חסדא אמר <sup>(ד)</sup> מותר לחמו  
של מ"ת יורקב א"ר יוסי ויאור לחקריבו בפני עצמו  
אין את יכול שאין לך לחם קרב לעצמו לחקריבו  
עם נזירות אחרת אין את יכול שאין לך נזירות  
אחרת בלא לחם לפום כן צריך מימר מותר לחמו  
של נזיר יורקב סברין מימר הוא לחמו הוא מותר  
נסבין <sup>(א)</sup> אמר רבי יוסי רבי בון מותר נסבין  
קדשי קדשים אינון <sup>(ב)</sup> יפלו לנדה <sup>(ג)</sup> ויעל דעתיה  
רבי יוסי <sup>(ד)</sup> רבי בון שמואל אליבא דרב  
חסדא כמותר רבי חייא (חסדא) ורבי  
אלעזר בשלשן <sup>(א)</sup> נסבין רבי אחד רבי חייא (חסדא)  
אחון דאמרן שמואל דאמר רבי יוסי עד דאנא תמן  
שטממית קל רבי יהודה שאיל לשמואל הפרש שקלו  
מות א"ל יפלו לנדה <sup>(א)</sup> ורבי אלעזר אומר מותר  
עשירית אחיה שלו ויחנן אמר וילכים לום  
המלך רבי אלעזר אומר יפלו לנדה;

הַלֵּלָהּ הַ מַּתְנִי 'וּמוֹתֵר שְׁבוּיִם לְשִׁבּוּיִם מוֹתֵר שְׁבוּיִם לְאוֹתוֹ שְׁבוּיִם מוֹתֵר עֲנִיִּים עֲנִיִּים מוֹתֵר עֲנִי לְאוֹתוֹ עֲנִי מוֹתֵר <sup>(7)</sup> הַמַּתִּים מַתִּים מוֹתֵר הַמַּת לְיוֹרְשֵׁי רַמְלָה מוֹתֵר הַמַּת יוֹשֵׁב עַד שִׁיבָה אֵלֶיהָ רַבִּי נָתַן אוֹמֵר מוֹתֵר הַמַּת נִזְנָן לֹא נִפֵּשׁ עַל קִבְרוֹ: גַּמ' <sup>(8)</sup> גָּבוּ לוֹ בַּחֲזָקָה שְׂאֵלִין לוֹ וְנִמְצָא שִׁישׁ לוֹ ר' יִרְמְיָה סָבַר מִיִּמֵּר מוֹתֵר מַמְתָּ לְיוֹרְשֵׁי אִמְרָ לִיה רַבִּי אִידִי דְּחוּמְרָא הִנֵּעַ צִמְּךָ דְּלֹא כּוּוֹנֵן אֵלָּה לִיה אִמְרָ לִיה אֲנָא לֹא אִמְרִית אֵל מִנָּן לָךְ תֵּנִי בִּשְׁם רַבִּי נָתַן מוֹתֵר הַמַּת יִבְנֶה לוֹ פֶּשֶׁל עַל קִבְרוֹ וְיַעֲשֶׂה לוֹ זִלְזוּף עַד גָּבִי מִמְתּוֹ תֵּנִי) אֵין פּוֹרֵדִין שְׁבוּיִם בִּשְׁבוּיִם וְאֵין גּוֹבִילִין מִלִּית בְּמִלִּית וְאֵין מִמְחִין בִּיד פִּרְנָסִים לִכֵּךְ תֵּנִי) רַשְׁבִּי"ג אוֹמֵר <sup>(9)</sup> 'חָאִין עוֹשִׂין נִפְשוֹת לְצִדִּיק' דְּבִרְיָהּ הֵן הֵן זָכְרוֹנִן 'בִּי' תִּחְנֵן הוּא מִסְמֵךְ (10) וְאוֹל עֹלָר ר' חִיָּיא בִּר אֲבָרָה וְהִידֵּה רַבִּי אֲלִיעֶזֶר חָמִי לִיה וּמִסְמֵךְ לִיה מִקְמִיהָ אֲבָרָה תֵּלִין תִּרְתִּי מִלִּיְהִי הִדִּין בְּכִלְאָה עֵבֶיד בִּיה וְחָדָא דְּלֹא שְׂאֵיל בְּשִׁלּוּמִיהָ וְחָדָא מִיִּסְמַר א"ל רַבִּי עֶקֶב בֵּר אִידִי כִךְ נִהְיִין גְּבָהוֹן דְּוִיעִירָא לֹא שְׂאֵיל 'שְׁלּוּמִיהָ דְּרַבְּה דַּאֲיִנָּן נִהְיִין וּמִקְיִימִין' <sup>(11)</sup> רַאזִּינִי עֵרִים וְנִחְבָּאוּ וְיִשְׁשִׁירִם עַמְלֹר אִמְרָ <sup>(12)</sup> לָהּ מָהוּ מִיִּעֵבֶר (13) קָמִי דְּאוֹרְשִׁימָא צִלְמִי א"ל מָה אֵל פִּלְגִי לִיה קָמִי עֵבֶר קָמוּתִי וּסְמוּ עֵינֵי א"ל 'אוֹת ר' אֲלִיעֶזֶר נִבְדִּי דְּלֹא עֵבֶר קָמָךְ וְעוֹד' <sup>(14)</sup> עֵבֶיד הָא בְּכִלְאָה דְּלֹא אִמְרָ שְׁמַעְתָּא מִשְׁמִיהָ נִכְסֹו לַפְּנִי רַבִּי אִמִּי ר' אִסִּי אִמְרוּ לוֹ ר' <sup>(15)</sup> כִךְ הִיָּה מַעֲשֶׂה בְּבֵית כְּבִית הִנֵּסְתָּ לִי טַרְסִיִּים בְּגַגֵּר שִׁישׁ בְּרֹאשׁוֹ גְּלוּסְטְרָא שְׁנַחֲלָקוּ רַבִּי

ונחלקו בו אם מותר להשתמש ב

עקירה משום פסח לכן בשמירה פסול: והוא שקרבה וכו'. אמתימין קאי הא דתנן מו  
וכשקרב החטאת לזכוף ה"ל מותר חטאת שהוא לגדלה: ה"א לו הן מעות סתומים  
חטאת מתוכן אפי"ה ה"ל כמעות סתומין וכאלו עדיין הן מערביין בתוכו וילכו לים המז  
חטאת ילכו לים המלח לא נהניין ולא מועלים והשאר רואה לבייא בזה עולה יביא שלמים יביא

יִיבב"ז

למעט והבא את אמר מן לברוט אמר ר' מנחם  
הא נמי מן למעט מיעוט שאינו בא בן  
שנים מיעוט שאינו בא נקבה ובני אדם מן  
למעט הוא שאינו בא אלא מן האילים בלבד.  
ההיוון והא כחדי ואם מן האין קרענו מן  
השקסא או לא האמר העולה מעשה מותר  
הבבסיא בא עולה הוא ר' זבין פשוין דברי  
לאכילה לדבר שהוא לאכילה ואין משוין דבר  
שוא לאכילה לדבר שאינו לאכילה אמר ר' יוסי  
משוין קדשים קלים לשם קדשים קלים ואין משוין  
קדשים קלים קלים קדשי קדשים ופליג ר' זוחסי  
(דף עט.) אמר ר' נחמן אמר דבר בר אבא  
מיין לתומר השקסא שקרע שלמים שנאמר וצחת  
פסח לה' לאכיל לאן ובקר ויש פסח פה מן  
הבקר אלא מותרה לא לדבר הבא מן הבקר  
והיוני שלמים : מומר גוירי. הפירש עמות לזכור  
גוירי ולא פ' ר' יוחנן למירי : מומר שצוים.  
ואל פירש מן שיהא מומר שלמים : ומומר שצוים  
לאותו שצוי לזכרו נדר אפי' אם ישארו : מומר  
פסח. למכריהו והולאח קבורתו יורשו צריך  
נגמר הדיו ר' (תח.) אמר פירש טעמייהו  
דמינא חזי מומר לעטמייהו דיעב הוומה  
לאו מלתא היא ח"ק סבר כי מיבוי היה יורשין  
חיליל ויתליה ר' יורשין ור"מ מספקא ליה אי  
מחיל אי לא הבקר היה מומה עי' שם אלו  
ור' נתן פשיטא ליה דלא מחיל הלכך שפא נפש  
על קברו נפש י' מנצב על קברו לזכר פלוני.  
ירושלמי נאמר בצחוק שאין לו וגמלא שיש לו  
בקר ר' ירמיה למימר מומר המת יורשין א"ל  
ר' אמי דחוטרי הגע עמלך דלא כיוון אלא ליה  
ואינו חייב ליתן ופסורו מגדירו מיין הויסא אם  
נדר דקדק לאחז וגמלא שהוא רמאי ויש לו  
לחזקתו לאין ליתן לו :

## תקלין חדתי

וְגַם הָיָה לֹא הִשְׁתַּקֵּיף מִכְשֶׁרֶת אֵלֶּה אֲחֵירֵי דַעֲשִׁי  
אֶל כֵּן לֹא מָנַח לִי עַקֵּר לֹא שִׁחֲטוּהוּ וְלֹא לָמַן קָרַב  
לְחִמְרֵי פִסְחֵם: וְכֵן אֵין קֶרֶב מִשְׁחָוֹת וְנִבְרָא: שְׂחִירֵי  
מִנְיָן י' בְּהֻמֹּת וְעוֹלָה וְשִׁלְמִים וְשִׁבְעִיבֶקֶרֶב  
וְשִׁחֲטָוּ לְנִבְכּוֹ וְכִי וְהוּא מִשְׁחָוֹת וְשִׁחֲטָה הוּא קֶרֶב מִשְׁחָוֹת  
דְּמוּתוֹ דְּרִיבָּה וְאִתְּמַר: קָרַב: אִפְּלוּ קֶרֶב שְׁלִמִים  
לְנִבְכּוֹ: יִין שְׁכִילֵן קֶרֶבְתּוֹ מִי וְכֵן וְהִלְכֵל נִבְכּוֹ  
מִמִּי קֶרֶבְתּוֹ מִי מוֹתֵרֵן דִּבְרֵה וְכֵן אִין מִנְיָן  
כִּיט צ': וְאִפְּלוּ נִבְכּוֹ דְּרִיבָּה: מִעוּס מִסּוּמִין וְכֵן  
נִשְׁפֵּר לְדִבְרֵה אֲתֵּמַר אִין שְׂחִיר הוֹפֵכִים מִן דְּרִי  
יִפְלוּ לְדִבְרֵה אֲתֵּמַר אִין שְׂחִיר הוֹפֵכִים מִן דְּרִי  
מִשְׁחָוֹת אִין שְׂחִיר דְּרִי מִשְׁחָוֹת מְעַרְבִין כֵּן כְּתֻמְבֵּלֶה  
הִלְכֵּה אִין מוֹתֵרֵן מִי דִבְרֵה בְּכֵן יִין שְׂחִיר מוֹתֵר  
הִי אִפְּלוּ קֶרֶב שְׁלִמִים לְנִבְכּוֹ שְׂחִיר מִשְׁחָוֹת כִּבֵּר  
הוֹפֵכִים מִן י' מ' הוּא מוֹתֵר כֵּן דְּרִי מִי שְׂחִיר מִשְׁחָוֹת  
יִין מְעַרְבִין כֵּן כְּרִימֵה הִלְכֵּה: וְשִׁחֲטָוּ יִין  
מִי' וְעוֹלָה י' אֲתֵּמַר אִין הוֹפֵכִים כֵּן דְּרִי מִשְׁחָוֹת  
וְשִׁחֲטָוּ דְּרִי שְׁלִמִים מוֹתֵרֵן קֶרֶב מִשְׁחָוֹת אִין יִיטִי  
כִּימִי: אִין קֶרֶב לְנִבְכּוֹ: שְׁלֵם מִלִּין אִין דְּרִי  
כִּימֵי נִבְכּוֹ: אִין קֶרֶב יוֹרִידֵם לֵבֶן חֶסֶם: דְּתִמְחִילֵה  
כְּשֶׁבֶל יוֹרִידֵם לֵבֶן עֲלֵם וְתִמְחִילֵה לִיכֵת לֵבֶן עֲלֵם  
עֲלֵם: סְכִינֵי מוֹתֵר: סְכִינֵה צִי הִיטִי מוֹתֵר:  
כֵּן מוֹתֵר נִפְסִי: דְּשִׁינִין קֶרֶב: יִיטִי קֶרֶב יִין  
אִין: וְמוֹתֵר נִבְכּוֹ: ע' דְּרִי יִין דְּרִי צִינִין  
דִּמְרֵה נֶסֶם דְּרִי מוֹתֵר: נִבְכּוֹ יִפְלוּ לְדִבְרֵה  
הוֹלֵל דִּקְדִּישֵׁי קֶרֶב: אִין אִמר יִין יִפְלוּ לְדִבְרֵה  
דְּשִׁלְמִים לְנִבְכּוֹ: קֶרֶב דְּשִׁלְמִים: אִין עֲשִׂירֵי אִפְּסִי:  
קֶרֶב דְּשִׁלְמִים אִין דְּמִימֵה כֵּן מִשְׁחָוֹת: מִרְבִּין י' וְכֵן  
י' בְּחֻמֹּת אִין י' שְׂכִיבֵי שְׁלֵן י' כֻּלָּ וְנִבְכּוֹ וְנִבְכּוֹ

דקתני מותר המת ליורשיו דהך

[illegible]

שם לו: ר' יוחנן סביר. למחשט דך צענין ממתח  
שם: שם מקוים: שם. דחזרי. שם. דחזרי.  
דלך דמיין אהרד: דלך ווון אלף. שמועניס  
ריון שיש לו ואלף ויקח מהם טעם לזכר ויוסיפיש ענין  
ריון קמני ממתח. מותר מלך לזכר שיש מנתחמם  
דחזרי דעמיחור ממתחמדיס דחזרי דחזרי דחזרי  
דלך לנפת: אלף אלף מלך אלף מלך. דחזרי  
יבנה לו קבר. קבר. ברוך. ברוך אלף אלף שיהא  
למח: ווילוף ציון ע"ג מטעו. ברוך טוב: ר"ל הוה  
ש"ה יהי עגל שם דחזרי מביסות (אין ו) הוה  
צ"ח (ק"ח) ע"ה. ואלף היה ישר לרשות דהרן ק"ל כה:  
בר"ה דעדין אל קבל פיוס' דר"ד ועוד קטש ישר בל  
עם מחור שמועניס א' לזכור ר' מנתח ר' מנתח ר'  
אוהר ר"ה עבד ר' ויענין מתחמדיס: קמי דחזרי.  
קמי דחזרי: ע"ה אלף קמי. לזכור מלך כבוד  
שעית שם כבוד אלף דהעברה לזכור שם כבוד ר"ה מ'  
לזכור שם שחן שחן שחן עבד לזכור שחן שחן שחן  
מלך ר' אלף מלך ר' ויענין מלך ר' ויענין מלך ר'  
אלף אלף אלף עבד ר' ויענין מלך ר' ויענין מלך ר'  
נכחו לפניו ר"ל ור"ל. לפיכך ולדבר על לבו של ר'  
מלך עובדל דחזרי: ש' טרמיס: נגד שיש דחזרי גלות  
דחזרי ר' אלף אלף ר' אלף אלף ר' אלף אלף  
והטעם שם לזכר ר' ויענין שחן שחן שחן שחן שחן

## תורה אור השלם

ו. רֹאֲוֵי גְעֵרִים וְנִחְבָּאוֹ וְיִשְׁיִשִׁים קִמּוֹ עֲמָדוֹ: אִיּוֹב כ ט ח